

EVREI, CAPITOLUL CINCI ȘI ȘASE¹

... din-din Cartea Evrei. Apoi intrăm în al 7-lea, preoția lui Melhisedec. Și apoi intrăm, de la preoția lui Melhisedec, în acele zile mari ale unei ispășiri și separarea, partajarea ispășirilor. Apoi în acel mare capitol al credinței, capitolul al 11-lea; și capitolul al 12-lea, "Să dăm la o parte orice piedică." Și capitolul al 13-lea, "Acea Casă Eternă care nu a fost construită de mâini omenești; ci Dumnezeu, singur, care a făcut această mare Casă." Ce minunat!

² Mă bucur să o văd pe sora noastră în spate acolo, care tocmai a intrat la serviciu. O văd pe ea și pe soțul ei. Ieri, noi eram pe drum, într-un loc pe care... am crezut că cunoșteam fiecare crăpătură și colț, fiind paznic de vânatoare aici în Indiana, și patrulând timp de mai mulți ani. Cunoșteam fiecare loc. Dar puteam să mă rătăcesc ieri, acolo sus, unde se aflau ei, pe dealuri, un drum nou.

³ Și doamna avea cancer la plămâni, iar Domnul a vindecat definitiv pe femeie. Am luat... Oh, și cum s-a întâmplat totul, stăteam acolo. Fratele Roberson, probabil că este înăuntru, astăzi. O văd pe soția lui, și pe fratele Wood, care este înăuntru. Și eram acolo sus într-un camion vechi, eu și fratele Roberson și fratele Wood. Și am luat acest camion, ne-am dus acolo sus, în vârful dealului. Și acolo, Domnul a arătat cu claritate cancerul. Și apoi am stat acolo și am privit cum a părăsit-o pe femeie. Cu ochii noștri, am stat și am privit cum a părăsit-o pe femeie. Și ea a sunat-o înapoi pe soția Fratelui Wood; și îmi spunea că scuipa acea substanță foarte neagră. Și iat-o în această dimineață, stând din nou în biserică, ea și soțul ei iubit, având un timp minunat în Domnul. Nu este El minunat?

⁴ Și nu știam că... Aici, de obicei, pentru cei din jur, foarte rar apar vedenii aici. Aceasta este casa mea. Și, vreau să spun, în biserică.

⁵ Duminică, acum o săptămână, noi... Câți au fost aici să-l vadă pe omul în scaunul cu roțile? Orb, infirm, dezechilibrat și cu nervii mintali duși, iar Mayos' au renunțat la el. Și-și un doctor Catolic prieten de-al meu l-a trimis aici. Și înainte să vin la slujbă, Domnul a dat o vedenie referitoare la om. Știți cu toții asta. Și acolo omul a fost vindecat, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți? Și apoi s-a ridicat, a ieșit afară, și-a luat scaunul cu roțile, putea să vadă așa cum vedeți voi sau cum văd eu. Și a ieșit din clădire împingându-și scaunul, în mod normal.

Și nervul de echilibru... Știți, nu te poți ține în picioare, vedeți, pur și simplu nu poți. Și ani de zile a stat.

⁶ Și ieri, când am ajuns acolo, doamna a avut un vis în care ma văzut intrând, chiar la ora două, și declarând-o "cu cancer," și apoi, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, 'a fost vindecată.'" Și-și sa trezit, și era exact ora două. Și Duhul Domnului s-a coborât, și acolo, acel-acel vis pe care ea l-a avut, și Domnul a dat tălmăcirea. Și a fost vindecată chiar acolo, pe loc, chiar acolo unde ne uitam noi. Ce minunat!

⁷ Nu-mi amintesc numele ei. Care este? Care este numele tău, soră? Walton, sora Walton, stă acolo în spate. Vrei să te ridici, sora Wal ton? Vreau să te întreb cum te simți. [Sora Wal ton spune, "Este chiar minunat." – Ed.] Amin. Asta-i bine, bine și minunat. El este atât de bun, să ne binecuvânteze în acest fel. Așa că așteptăm mult, din belșug, din marea măsură a lui Dumnezeu.

⁸ Un doctor a reținut asta de la ea. I-a spus că "respira doar dintr-o parte." Ceea ce era, cancerul a crescut peste și a blocat respirația din acea parte a plămânului, vedeți. Nu se poate vedea cancerul prin raze X, pentru că, cancerul este o celulă, în sine, și este-este viață. Și tu-tu-tu doar-tu-tu doar te uiți drept prin cancer, cu o rază X. Nu-l vezi.

⁹ Și, dar Domnul chiar a... Am stat acolo și l-am privit, noi înșine, cu ochii noștri. L-am văzut mișcându-se, și l-am văzut plecând, cu ochii noștri. Așa că, suntem atât de recunoscători pentru asta.

¹⁰ Și acum, rugați-vă acum pentru noi, în această săptămână, cât timp suntem plecați. Și fratele Neville va relua probabil de unde am rămas, pentru serviciul de miercuri seara. Nu ratați acum, în acest mare lanț al Cărții Apocalipsa.

¹¹ Știu că s-au făcut multe rugăciuni, iar noi-noi știm că Dumnezeu ascultă rugăciunile. Dar noi, în această dimineață, vrem să facem doar o mică rugăciune înainte de citirea Cărții. Acum, orice persoană care este capabilă, poate citi Cartea în *acest* fel, sau o poate deschide în *acest* fel. Dar este nevoie de Dumnezeu, doar, pentru a deschide înțelegerea, pentru că El este singurul care o poate face.

Așa că haideți să ne plecăm capetele doar un moment.

¹² Acum, Tată, în Numele Fiului Tău preaiubit, Domnul Isus, venim cu toată umilința acum să ne supunem, ca slujitori ai Tăi, pentru ca Tu să vorbești prin noi. Circumcide buzele care vorbesc și urechile care aud, ca, Cuvântul să fie rostit de Dumnezeu și auzit de Duhul, în oameni. Îngăduie, Tată. Fie ca El să ia

Cuvântul lui Dumnezeu și să ne slujească așa cum avem nevoie, căci o cerem în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

¹³ Acum, citind în această dimineață, noi studiem. Nu-nu predicăm; doar studiem această Carte a Evreilor. La câți le place? Oh, ne simțim minunat! Și acum doar studiem cu atenție, Scriptură peste Scriptură. Trebuie... Întreaga, întreaga Biblie se leagă laolaltă. Nu există niciun Cuvânt afară din locul Lui, dacă este pus laolaltă de Duhul Sfânt.

¹⁴ Acum, omul a spus, "Biblia Se contrazice." Vreau să o văd. Am cerut, douăzeci și cinci de ani, asta, și nimeni nu mi-a arătat-o până acum. Biblia nu se contrazice. Dacă este așa, nu este Biblia. Marele, infinitul Iehova nu ar putea să se contrazică pe Sine, deci nu există contradicție în Biblie. Sunt doar neînțelegerile oamenilor.

¹⁵ Acum, pentru un mic fundal, până ne întoarcem. Acum, Cartea Evreilor a fost scrisă de Sfântul Pavel, către Evrei. El a scris una către Efeseni, adică către poporul din Efes, Biserica Creștină; una către Romanii din Roma; și una către Galateni; și una către Evrei.

¹⁶ Acum, observăm că Pavel, fiind un învățător al Bibliei, pentru început. Asta am aflat. Că stătea sub călăuzirea marelui învățător, unul dintre cei mai mari din vremea lui, Gamaliel. Și era foarte versat în Vechiul Testament. Îl cunoștea bine. Dar a devenit un persecutor al căii care era Calea lui Cristos, pentru că el a fost instruit în Vechiul Testament sub învățători. Dar învățătorii, de obicei carnali... Sper să nu spun ceva greșit.

¹⁷ Dar, de obicei, dacă un om are doar învățătura și modul scolastic, este de obicei făcută de om. Vedeți, nu este inspirată, pentru că devine o doctrină a unei școli. Noi o avem astăzi. Prezbiteriană, Luterană, Penticostală, toate aceste școli au teoria lor, și pur și simplu înfășoară Scripturile în asta.

¹⁸ Și a fost la fel și în Vechiul Testament. Dar, Pavel, fiind bine instruit, și cunoștea Scripturile prin cuvânt. Dar, vedeți, Scripturile, oricât de bine Le-ai cunoaște, dacă Duhul nu Le dă viață, atunci slova ucide. Duhul dă Viață. Vedeți, Asta trebuie să fie însuflețită, sau făcută vie, de către Duhul. Dacă Duhul nu însuflețește Cuvântul și nu-l face o realitate pentru voi, atunci slova este doar intelectuală. Aici avem atât de mulți Creștini mărturisitori astăzi, sau Creștini declarați, este acea concepție intelectuală despre Cristos.

¹⁹ Apoi am luat-o pe, "Ei bine, el trebuia să simtă ceva; și tu trebuia să faci ceva." Și, oh, o să ajungem la toate astea, după un timp. Unul trebuia să strige. Metodistii trebuiau să strige, înainte să îl aibă. Penticostalii trebuiau să vorbească în limbi, înainte să îl aibă. Și, oh, unii dintre ei, Scuturătorii, trebuiau să se scuture. Da. Bătrânii... Mergeau în sus și-n jos, bărbații pe o parte, femeile pe cealaltă. Vedeți? Scuturătorii. Apoi Duhul Sfânt venea peste ei și îi scutura. "Ei Îl aveau." Dar totul este doar fantezie. Nimic din toate acestea nu este Adevărul.

²⁰ Dumnezeu trăiește în Cuvântul Său. "Credința vine prin auzire, prin auzirea Cuvântului." "Prin credință sunteți mântuiți, prin har." Nu prin ceva, fie că vă scuturați, fie că vorbiți în limbi, sau orice altceva are loc. Aceea nu are nimic de-a face cu asta, deloc. Isus a spus, "Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața Eternă. Cine ascultă Cuvântul Meu și crede," a fost însuflețit față de el, "are Viața Eternă." Iată. Nu contează ce lucru mărunț faci.

²¹ Acum, eu nu sunt împotriva tremurăturii, sau a vorbirii în limbi, sau scuturării, oh, acel-acel strigăt. Este în regulă. E în ordine. Dar acestea sunt doar atribute. Vedeți? Aș putea să vă dau un măr din copac, și tot nu ați avea copacul. Vedeți? Voi... Sunt atributele.

²² Minciuna, furtul, băutura, fumatul, jocurile de noroc, comiterea adulterului, astea nu sunt păcate, astea sunt atributele necredinței. Vedeți? Asta este ceea ce voi-voi... Faceți asta pentru că sunteți un păcătos. Vedeți? Dar mai întâi ești păcătos. Asta-i ce te face să faci asta, pentru că nu crezi. Și dacă întradevăr crezi, atunci nu faci asta. Atunci ai dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, smerenie, răbdare. Acestea sunt roadele Duhului Sfânt. Vedeți?

²³ Deci avem lucruri mici, senzații mici, este pentru că acel om a ieșit de pe vechea cale bătătorită a Cuvântului. Este Cuvântul. "Credința vine prin auzire."

²⁴ Deci când Pavel... Dumnezeu l-a ales pe Pavel. Omul l-a ales pe Matia. Când el... Au tras la sorți, dar el nu a făcut nimic. Asta arată ce putere are biserica atunci, să facă o alegere, să își aleagă diaconii și să își trimită predicatorii în diferite locuri. Asta este carnal, de multe ori.

²⁵ Lasă omul să meargă acolo unde Dumnezeu îl călăuzește să meargă. Îmi place asta. Dacă oamenii într-o conferință spun doar, "Ei bine, iată o biserică frumoasă. Acest frate a construit o biserică frumoasă. Și

avem un mic preferat." Îl vor trimite la această biserică. Ei nu-și dau seama că se omoară singuri. Vedeți? În primul rând, dacă acel om se duce acolo, nu poate ocupa locul celui om. Apoi, nu fac decât să slăbească biserica, ca să încerce să arate favoruri vreunui preferat. Întotdeauna a fost așa.

²⁶ Dar eu cred în autoritatea supremă a adunării locale. Da. Să lăsăm fiecare biserică să fie autonomă, să își aleagă păstorii, diaconii, sau orice altceva. Și atunci, în felul acesta, omul de acolo nu are un episcop mai sus de el. Dacă Duhul Sfânt vrea să vorbească ceva acelei biserici, nu trebuie să întrebe pe nimeni dacă ar putea face *aceasta* sau *cealaltă*. Este individualul în contact cu Duhul Sfânt. Arătați-mi prin Biblie ce este mai mare, în Biblie, decât un prezbiter local pentru o biserică locală? Așa este, da, domnule, suveranitatea bisericii locale, fiecare biserică pentru ea însăși. Acum, frăția, este minunat. Toate bisericile ar trebui să fie într-o astfel de frăție, împreună. Dar suveranitatea bisericii locale!

²⁷ Observați, Pavel fiind un mare maestru învățător, bine pregătit, în drumul său spre Damasc, într-o zi, ca să-i aresteze pe oamenii care erau în această nouă Cale. Acum, el era sincer. Dumnezeu nu te judecă după sinceritatea ta. Nu am văzut niciodată oameni mai sinceri decât păgânii. Mulți dintre ei îșiucid chiar și proprii copii, în zadar, pentru-ca jertfă la un idol. Nu este sinceritatea. Un om ar putea lua acid carbolic, cu sinceritate, crezând că ia altceva. Sinceritatea nu vă mântuie. "Există o cale care pare bună omului, dar sfârșitul ei sunt căile morții."

Pavel a fost sincer când a atestat, cu autoritatea sa, să îl omoare cu pietre pe Ștefan. Mai târziu, peste ani, îmi plac scuzele lui Pavel, el a spus, "Nu sunt vrednic să mă numesc ucenic sau să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica până la moarte." Cu sinceritate!

²⁸ Și în drumul său, a avut o experiență. Duhul Sfânt a apărut într-un mare Stâlp de Foc și l-a orbit. Acum, am analizat asta, acel Stâlp de Foc era Cristos. Și El este același Stâlp de Foc care i-a condus pe copii prin pustie. Cristos era Dumnezeu, iar Dumnezeu era Cristos. Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit în trupul Domnului Isus. "Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine," arătând ce era El.

²⁹ În Biblie în urmă aici, în versetele anterioare am citit, că, "Sa făcut mai prejos decât Îngerii. A luat forma, nu de Îngeri, ci a luat o formă de trup." Îngerii nu au căzut, nu aveau nevoie de răscumpărare. Trupul căzuse, ființele umane, și ei aveau nevoie de răscumpărare. Deci, în vechile legi, un om, ca să fie un-un răscumpărător, mai întâi trebuia să fie înrudit; marea Carte a lui Rut, pe care am parcurs-o aici, cu ceva timp în urmă. Și cum că Dumnezeu, fiind Duh, s-a înrudit cu noi, devenind unul dintre noi, ca să ne răscumpere și să ne dea Viața Eternă. Trebuia să devină noi, ca noi, prin har, să devenim ca El.

³⁰ Și găsim că Stâlpul de Foc i-a călăuzit pe copiii lui Israel. Și când S-a făcut trup aici, pe pământ, Îl auzim vorbind într-o zi, și El a declarat că El era Stâlpul de Foc. Ei au spus, "Tu spui că ești mai mare decât tatăl nostru Abraham?"

³¹ El a spus, "Înainte ca Abraham să fi fost, EU SUNT." Cine a fost EU SUNT? Stâlpul de Foc din rugul aprins, un memorial perpetuu prin fiecare generație; nu doar acea generație, ci și generația aceasta, același Stâlp de Foc. Și suntem recunoscători în această dimineață că avem chiar fotografia Lui, că El nu sa schimbat. El este Cel Nemuritor, Etern, Binecuvântat. El face aceleași lucruri acum pe care le-a făcut atunci, și cât de fericiți ne face să ne simțim.

³² Dar înainte ca Pavel să accepte această experiență... Știind că Îngerul Domnului era Stâlpul de Foc, care era Cristos, ... Ei bine, El era Îngerul Legământului, care era Cristos. Moise s-a gândit mai bine, că, a ales mai degrabă să sufere necazurile cu poporul lui Cristos, și să fie călăuzit de Cristos, decât toate comorile Egiptului. L-a urmat pe Cristos, care era sub forma unui Stâlp de Foc.

³³ Atunci Cristos a spus, "Am venit de la Dumnezeu," când era aici pe pământ, "Mă întorc la Dumnezeu." După moartea Sa, îngroparea, învierea, trupul slăvit a șezut la dreapta Măririi, ca să mijlocească; Pavel L-a văzut ca Stâlpul de Foc, din nou, o Lumină care i-a scos ochii, aproape; l-a orbit.

³⁴ Petru L-a văzut intrând în închisoare ca o Lumină și deschizând ușile în fața lui în timp ce ieșea. Aflăm că El era Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă.

³⁵ Și iată-Laici cu noi, astăzi, făcând exact aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci, făcându-Se din nou vizibil pentru noi, arătându-L lumii științifice.

³⁶ Oh, în acest mare ceas de întuneric și haos peste pământ, ar trebui să fim cei mai fericiți oameni de pe tot pământul, să ne bucurăm, să știm. Tot timpul, când oamenii sunt îndoctrinați, și tot felul de isme și lucruri pe pământ, și totuși, astăzi, Dumnezeul real, viu, prin Cuvântul Său și prin dovezile Sale vizibile, ne arată că El este aici cu noi, lucrând, mișcându-se, trăind, acționând exact așa cum a făcut-o întotdeauna. Ce oameni privilegiați suntem, să avem acest lucru! Ar trebui să... Biblia a spus, apoi, în capitoul 2, "Ar trebui

să ne ținem tare de aceste lucruri. Pentru că, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire atât de mare?"

³⁷ Acum, ajungem să aflăm, înainte ca Pavel să accepte această experiență... Acum, forăm. Acum, indiferent de ce fel de experiență ai avut vreodată, biserică, vreau să te întreb ceva. Indiferent cât de bună pare, cât de reală pare, ea trebuie mai întâi să fie testată de Biblie. Întotdeauna în Cuvânt! Nu lăsați niciodată Acea, pentru nici un fel de experiență.

³⁸ Și Pavel, înainte de a o accepta, a coborât în Arabia și a stat acolo trei ani, testând această experiență cu ajutorul Cuvântului. Și când s-a întors, era sigur. Nimic nu-l putea tulbura, pentru că era solid pe Cuvânt, de neclintit. Și iată unde se întoarce acum pentru a le arăta acestor Evrei, acele lucruri mărețe despre care se vorbea, din Vechiul Testament, s-au manifestat în Isus Cristos. Ce glorie!

³⁹ Acum, duminica trecută, sau miercurea trecută, fratele Neville, aici, în capitolul 5, a atins niște locuri foarte înalte, pentru că este un capitol minunat. Și îl găsim tratând în capitolul 4, duminica trecută, despre *Sabat*, despre păzirea Sabatului. Sunteți siguri, în această dimineață, că știți ce este ținerea Sabatului? Dacă da, spuneți, "Amin." [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

⁴⁰ *Sabatul* este "Odihna" în care intrăm, nu prin zi, nu prin lege, ci intrând în Cristos, care este Sabatul nostru. El este Sabatul nostru. Am parcurs cu asta print tot Vechiul Testament și am arătat că va veni vremea când Cuvântul va veni "învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă." Și El a dovedit că am intrat în odihna Lui în Ziua Cincizecimii, "Pentru că aceasta îl va face pe cel ostenit să se odihnească, să înceteze."

⁴¹ Aflăm, că, "Dumnezeu a hotărât o zi în David, referitor la ziua a șaptea." Și, "Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea." A dat-o copiilor lui Israel în pustie. "Și din nou, El a hotărât o zi." Ce zi a fost aceea? O anumită zi din săptămână? "Ziua în care auziți Glasul Lui, nu vă împietriți inimile." Acea este ziua în care El intră, ca să vă dea o pace Eternă, un Sabat Etern.

⁴² Nu te duci la biserică duminica, ca să devii religios, atunci. Când ești născut din Duhul lui Dumnezeu, intri în Odihna pentru totdeauna, nu se mai ține Sabatul. Tu ești *în* Sabat, continuu, pentru totdeauna și pentru Eternitate. "Lucrările tale lumești au luat sfârșit," spune Biblia, "și ai intrat în această pace binecuvântată."

⁴³ Aceste prime cinci capitole Îl poziționează pe Isus ca Mare Preot. "Dumnezeu în diferite vremuri și în multe chipuri a vorbit părinților prin profeți, dar în această ultimă zi, prin Fiul Său, Isus," capitolul 1, versetul 1.

⁴⁴ Apoi în jos, până la finalul capitolului 5, Îl găsim reprezentat ca Melhisedec, Care nu a avut un început al zilelor, nici un sfârșit al vieții, ci continuu Preot pentru totdeauna. Gândiți-vă la asta. Cine a fost acest mare Om? Vom afla, în cam încă vreo două capitole, întreaga viață a Lui, o vom studia: Acest mare Om Care l-a întâlnit pe Abraham, Care nu a avut niciodată nici tată, nici mamă, El nu a avut niciodată vreun moment în care să înceapă viața, sau nu va avea niciodată un moment în care El să-și termine viața. Și El l-a întâmpinat pe Abraham când se întorcea de la măcelul împăraților.

⁴⁵ Observați că această mare Persoană, Oricine ar fi fost, este încă în viață. El nu a avut sfârșit de viață. Era Cristos, cel pe care l-a întâlnit. Vom face un studiu aprofundat despre asta, în câteva zile.

⁴⁶ Acum, vrem să începem aici, în capitolul 5, acum, doar pentru un mic fundal înainte să trecem la capitolul 6, pentru că este într-adevăr ceva remarcabil. Urmăriți cu atenție. Vom începe pe la versetul 7 al acestui capitol. Bine, haideți să începem de la versetul 6.

Și acum zice iarăși în alt loc, Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.

Care în zilele Lui când era în trup... a adus rugăciuni și cereri cu strigăte mari... și cu lacrimi către... Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat din pricina evlaviei Lui;

măcar că era Fiu, a învățat... să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit;

⁴⁷ Acum, iată unde vreau să ajung, la acest al 9-lea verset. Ascultați. Cred că fratele Neville a atins asta, miercuri. Eu nu am fost aici. Bine, ascultați.

Și după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit autorul mântuirii eterne pentru toți cei care îl ascultă;

Căci a fost numit de Dumnezeu Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec.

Despre care avem multe de zis, ...

⁴⁸ Lăsăm asta aici, pentru că ne vom ocupa de Melhisedec peste câteva seri.

⁴⁹ Acum vom începe cu asta, studiul nostru obișnuit. Aș vrea... doar voi citi restul pentru puțin, versetul

11.

Despre care avem multe de zis, ... lucruri grele de tâlcuit, fiindcă v-ați făcut greoi la pricepere.

Pentru că, atunci când... voi care de mult trebuia să fiți învățători, voi aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu; și ați ajuns să aveți nevoie de lapte în loc de hrană tare.

Și oricine nu se hrănește decât cu lapte, este nepriceput cu cuvântul despre neprihănire: căci este un prunc.

Oh, sper că Duhul Sfânt a pus asta chiar în adâncul vostru acum.

Căci cel-oricine nu se hrănește decât cu lapte, este nepriceput cu cuvântul despre neprihănire: căci este un prunc.

⁵⁰ Dacă dai unui prunc carne tare, îl omori. Acesta este motivul pentru care atât de mulți oameni spun, "Ah, eu-eu nu cred asta," și pleacă. Sunt încă prunci! Ei pur și simplu nu pot înțelege. Nu pot înțelege acest Adevăr. Acesta-Acesta îi ucide. Lucruri mari și mărețe pe care biserica ar trebui să le știe astăzi, dar tu nu ai putea să le înveți. Ei-ei-ei-ei-ei se poticnesc de Acesta. Ei nu știu ce să facă cu Acesta.

⁵¹ Pavel, vorbind acestui grup de Evrei... Totuși, învățați cu care el vorbește acum, învățați, bine instruiți. Găsim că, în câteva-câteva momente, foarte erudiți. Dar Taina spirituală profundă, biserica este încă orbită față de Aceasta. El a spus, "Când ar trebui să îi învățați pe alții, sunteți încă prunci."

⁵² Oh, știu că sunt mulți care se ridică și ies și spun, "Oh, nu mai am nevoie să merg la biserică. Lăudat să fie Dumnezeu, Duhul Sfânt a venit, El este învățătorul." Când ai această idee, tu chiar te înșeli. Căci de ce a pus Duhul Sfânt învățători în Biserică, dacă El urma să fie Învățătorul? Vedeți? Există mai întâi apostoli, profeți, învățători, evangheliști și păstori. Duhul Sfânt a pus învățători în Biserică, ca El să poată învăța prin acel învățător. Și dacă aceasta-aceasta nu este conform Cuvântului, Dumnezeu nu o confirmă, atunci nu este tipul corect de învățătură. Trebuie să se compare cu întreaga Biblie și să fie la fel de vie astăzi ca atunci. Iată lucrul real manifestat.

⁵³ Acum observați.

Dar hrana tare este pentru cei care sunt... oameni mari, chiar celor care, prin întrebuire a căror judecată s-a desprins să deosebească binele și răul.

Știu ce este bine și ce este rău, prin deosebire.

⁵⁴ Acum observați, începem acum lecția noastră. Acest mare context acum, să mergem la versetul 1.

De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale învățaturii lui Cristos, ...

Ce spune el? Toate aceste prime cinci capitole l-au ilustrat pe Cristos, ca să arate Cine este El. Acum lăsăm acele adevăruri începătoare ale învățaturii lui Cristos.

⁵⁵ Ce găsim că este El? L-am găsit ca fiind Marele Iehova Dumnezeu manifestat în trup. L-am găsit ca fiind nu un profet, ci plinătatea Dumnezeirii în trup. El era Iehova făcut trup. Iar trupul, Isus, doar L-a găzduit. Dumnezeu locuind în om. Dumnezeu fiind împăcat cu omul, prin om, prin nașterea din fecioară a Propriului Său Fiu. Și Iehova, Duhul Sfânt, locuia în El.

⁵⁶ Acum, câți își amintesc învățătura despre Dumnezeire, cum ne-am întors și L-am găsit pe Dumnezeu ca marele curcubeu cu toate Duhurile diferite, cum era? Și apoi Logosul a ieșit din Dumnezeu, care a devenit teofania, și aceasta era în formă de om. Și Moise L-a văzut trecând, în crăpătura stâncii. Și apoi acea teofanie s-a făcut trup absolut uman, Cristos.

Și cum aflăm că noi, prin harul Său, avem Viață Eternă.

Acum, cuvântul *veșnicie* este "pentru o distanță; pentru un spațiu de timp." Se spune, în Biblie, "În veci și veci," o conjuncție. Dar *veșnicie* înseamnă doar "un timp." Dar Etern înseamnă pentru totdeauna. Și doar tot ce a avut un început are un sfârșit, dar lucrurile care nu au avut început nu au sfârșit. Deci Dumnezeu nu a avut început și El nu are sfârșit.

⁵⁷ Și astfel, deci, Melhisedec, marele Preot, ca un om, El nu a avut început și El nu are sfârșit. Și când noi, prin acea teofanie, căci, noi am fost făcuți după chipul lui Dumnezeu înainte ca lumea să fie făcută vreodată; când acea teofanie s-a făcut trup și a locuit printre noi, atunci, prin moartea Lui, noi înșine primim Duhul Lui și nu mai avem sfârșit; Viața Eternă; nu Îngeri, ci bărbați și femei. Oh, eu... Cumva, dacă aș putea să o spun în așa fel încât a mea-audiența mea să o prindă! Tu nu vei fi niciodată un Înger. Dumnezeu a făcut Îngerii, și Dumnezeu a făcut omul. Și ceea ce face Dumnezeu este din Dumnezeu, care este la fel de Etern ca

și Dumnezeu. Și omul este la fel de Etern ca și Creatorul său, pentru că a fost făcut din Eternitate.

⁵⁸ Dar păcatul are un sfârșit, suferința are un sfârșit. Prin urmare, nu poate exista un iad Etern. Există un iad, foc și pucioasă, știm asta, dar nu există un iad Etern. Există doar un singur tip de Viață Eternă și aceasta aparține lui Dumnezeu. Dacă trebuie să suferiți pentru totdeauna, aveți parte de Viața Eternă. Iadul are un sfârșit, poate dura miliarde de ani, dar în cele din urmă va avea un sfârșit.

⁵⁹ Biblia nu spune, nicăieri, că au suferit Etern, a spus, "În veci și veci." Iona a crezut că a fost în burta balenei "o veșnicie," de asemenea. *Veșnicia* are o distanță sau o limită de timp. Dar *Etern* este perpetuu, nu are început sau sfârșit. Este ca un inel, un cerc. Și, pe măsură ce timpul nostru avansează, nu facem decât să ne învârtim în jurul marilor motive ale lui Dumnezeu.

⁶⁰ Motivul lui Dumnezeu a fost acela de a-l face pe om după chipul Său, pentru a avea părtășie cu El. Și El l-a făcut o ființă tangibilă. Acum, păcatul ne-a adus într-un loc de-dede degradare, dar asta nu oprește niciodată programul lui Dumnezeu. Și, prieten păcătos, astăzi, dacă nu ești născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, ai un sfârșit pe undeva. Și sfârșitul tău este haosul, în ruină, și suferință și mizerie. Dar pentru tine, care ai crezut în Domnul Isus și L-ai acceptat ca Mântuitor personal, este la fel de Etern cum Dumnezeu este Etern. Voi nu aveți sfârșit, "Eu le dau Zoe Eternă, Însuși Viața lui Dumnezeu, și ei nu vor pieri niciodată și nici nu vor ajunge la Judecată chiar, ci au trecut de la moarte la Viață." Iată ce era EL Pentru asta a venit El.

⁶¹ Acum, Isus, în venirea Sa, a preoției Sale, nu a venit doar de dragul unei compasiuni. Mulți oameni învață așa, că El a venit, spunând, "Ei bine, poate că dacă voi suferi, voi fi o-o-o privilegiate pătimasă și oamenii vor veni cu siguranță la Mine." Aceasta este o eroare. Nu există nicio Scriptură pentru așa ceva.

Pentru că, fiecare persoană care va fi mântuită vreodată, Dumnezeu ia cunoscut înainte ca lumea să fie întocmită. Biblia a spus acest lucru. Dumnezeu nu vrea, acum, ca cineva să piară. El vrea ca toți să vină la pocăință. Dar, fiind Dumnezeu, prin cunoștința mai dinainte, El a știut.

⁶² Uitați-vă în Romani, capitolul 8. Pavel susținea acolo, spunând despre alegerea lui Dumnezeu, că, "Esau și Iacob, înainte ca vreunul dintre copiii să se fi născut, sau orice altceva, Dumnezeu a spus că El îi cunoștea și că îl ura pe Esau și îl iubea pe Iacob," înainte ca oricare dintre băieții să fi avut-avut șansa de a-și exprima recunoștința, pentru că El era Dumnezeu. El știe... El este infinit. Dacă El este infinit, El cunoștea fiecare purice, fiecare muscă, fiecare țânțar, tot ce ar fi fost vreodată pe pământ, El știa. El este Dumnezeu infinit, Etern, nemuritor, binecuvântat, omnipotent, omniprezent, omniscient. Nu există nimic pe care El să nu știe. Acesta este motivul pentru care El poate spune care va fi sfârșitul. El a cunoscut sfârșitul de la început.

⁶³ Ceea ce este profetic este doar cunoștința Sa. El este procurorul principal. El-El este-El este Judecătorul. Și El doar îi comunică avocatului o parte din înțelepciunea Sa. Și iată ce este profetia, care poate prezice, pentru că El știe ce va fi. Acum, iată Dumnezeul pe care îl slujim noi. Nu un dumnezeu al istoriei, nu ca budiștii și mahomedanii, și așa mai departe. Ci, un Dumnezeu care este omniprezent, chiar acum, aici, în această dimineață, în acest tabernacol chiar acum; Marele Iehova, EU SUNT, Care S-a format în umilință, ca să ia forma unui trup păcătos. Iată-L. Acesta este Cel care v-a răscumpărat. Nu poate fi nimeni altcineva, nicăieri, în niciun alt timp care să o poată face.

⁶⁴ Dumnezeu nu a avut trei persoane acolo sus, și a trimis pe unul dintre ei, pe Fiul Său. Era Dumnezeu, El Însuși, venit sub forma unui Fiu. Un fiu are un început, iar Fiul a avut un început. Că, unii dintre voi, dragi catolici, am cartea voastră, *Faptele Credinței Noastre*, spunea, "Eterna filiație a lui Dumnezeu." Cum veți exprima acest cuvânt? Cum îi veți da un sens? Cum poate fi Etern? Asta nu este din Biblie. Este din cartea voastră, "Eterna filiație." Ei nu... Acest cuvânt nu este corect. Pentru că, orice lucru care este fiu a avut un început, iar Eternul nu are început, deci nu este o Eternă filiație. Cristos s-a făcut trup și a locuit printre noi. El a avut un început. Nu a fost nici o filiație Eternă. Este Dumnezeirea Eternă, nu filiație. Acum, El a venit să ne răscumpere și El ne-a răscumpărat.

⁶⁵ Acum, Pavel, ajungând acolo, care sunt sigur prin lecțiile trecute, ați înțeles acest lucru. Vom relua asta din nou, cândva, cu voia Domnului, chiar verset cu verset. Acum.

Așadar, având... să lăsăm adevărurile începătoare ale învățaturii lui Cristos, și să mergem până la desăvârșire; ...

⁶⁶ Asta îi poticnește, nu-i așa? Să facem ce?

... să mergem până la desăvârșire; fără să mai punem din nou temelile...

⁶⁷ Urmăriți asta. Să luăm acest cuvânt "desăvârșire." Știți că există un singur mod în care veți sta în Prezența lui Dumnezeu? Adică, desăvârșiți. Dumnezeu nu poate tolera lucrurile nesfite.

⁶⁸ Și voi, legaliștilor: cum ați putea să vă desăvârșiți, când nu aveți nici măcar un lucru cu care să vă desăvârșiți? V-ați născut în păcat. Însăși zămislirea voastră a fost în păcat. Însăși dorința voastră de a fi aici a fost păcatul. "Născut în păcat, zămislit în nelegiuire, venit în lume vorbind minciuni." Acum unde veți sta?

⁶⁹ Unde tu, păcătosule, care-care ai spus, "Mă voi lăsa de fumat. Voi merge în Rai"? Unde ești tu, căldicel, îndărătnic, așa-zis Creștin, care umbli pe aici cu fața lungă și spui, că, "Ei bine, eu aparțin bisericii"? Tu păcătosule. Așa este. Dacă nu ești născut din Duhul lui Dumnezeu, ești pierdut. Asta este adevărat.

⁷⁰ Cum te duci în Cer? Tu spui: "N-am mințit în viața mea." "O, dragul meu. Era chiar un Înger, de la început." Asta e o minciună. Nu-mi pasă cât de bun ești; ești un păcătos. Și nu ai un lucru; nu există nici preot, nici episcop, nici cardinal, nici papă, nici altceva care să poată să te mântuie, pentru că este în aceeași barcă în care te afli și tu. Intrăm în asta în câteva minute. Chiar în aceeași condiție. El era... papa de la Roma s-a născut în păcat, a fost zămislit în nelegiuire, a venit în lume vorbind minciuni, născut din dorința sexuală a unui bărbat și a unei femei. De unde veți obține neprihănire din asta?

⁷¹ "Ei bine, tatăl și mama lui s-au născut la fel, și ei s-au născut la fel, și bunica și bunicul lui și așa mai departe." Este păcat, de la bun început!

⁷² Deci cine poate spune că *aceasta* este sfânt și *aceea* este sfânt? Există un singur lucru sfânt, și anume Isus Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu, Care a fost făcut desăvârșit. Și cerința noastră este să fim desăvârșiți. Acum, cum vom fi? Încearcă, tu însuși. Nu aș vrea să încerc să ajung în Cer pe baza meritelor, "M-am născut acum cinci minute și plec din lume chiar acum." Aș fi pierdut. Dacă nu am avut niciodată un gând rău în viața mea, dacă nu am spus niciodată un cuvânt rău în viața mea, dacă nu m-am uitat niciodată la ceva rău, dacă nu am gândit niciodată ceva rău, sau nimic, sunt la fel de degradat și de negru ca și pereții murdari ai iadului. Sunt un păcătos.

⁷³ Aș putea să trec prin viață și să stau închis într-o cameră, și ca unele dintre surorile carmelitane sau ceva de genul acesta, și să nu văd niciodată lumea, să stau acolo și să mă rog toată viața, să fac bine, să mă nasc multimilionar și să dau săracilor tot ce am, și tot sunt un păcătos și voi merge în iad. Da, domnule.

⁷⁴ Aș putea să mă alătur bisericii luterane, baptiste, penticostale, prezbiteriene, când sunt în leagăn, și să trăiesc credincios acelei biserici până la o sută de ani, și viața mi se ia, și nimeni nu ar putea arăta cu degetul spre mine și să spună "el nu a avut vreodată măcar un gând rău," voi merge în iad la fel de sigur cum stau eu aici.

⁷⁵ Sunt un păcătos. Așa este. Nu am nimic. Nu există nici o cale, de loc, să pot găsi vreun-vreun preț plătitibil. Dumnezeu a pretins moartea. Și dacă îmi dau propria viață, dacă îmi dau viața, atunci cum pot să mă pocăiesc? Pentru că, tu... Datoria trebuie plătită, mai întâi. Și Dumnezeu a fost singurul care Își putea da viața și să O ia înapoi. Așa că El a putut deveni păcat, și să-Și dea Viața și să O ia înapoi, și să numească lucrul acesta "dreptate," și datoria este plătită. Iată.

⁷⁶ Acum să ne întoarcem la Matei, pe la capitolul 8, cred că este, capitolul 7 sau 8. Vom vedea ce spune Isus aici. În regulă. Este vorba de Matei, capitolul 5. Și... Isus, propovăduiește, propovăduind în fericiri, versetul 4 7.

Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru deosebit faceți? Oare păgânii nu fac... ? (Urmăriți.)

Dar voi fiți dar desăvârșiți, ... (Ce?)

Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru care este în ceruri este desăvârșit .

Aceasta a fost porunca lui Isus, "Fiți astfel."

⁷⁷ Ei spun, "Nimeni nu poate fi desăvârșit, Biblia a spus, 'Nimeni nu este desăvârșit.' Iată contradicția voastră." Este așa? În regulă.

⁷⁸ Nu puteți fi desăvârșiți în voi înșivă. Dacă vă încredeți în ceea ce ați făcut, sunteți pierduți. "Voi fiți dar desăvârșiți, tot așa de desăvârșiți cum este Dumnezeu desăvârșit." Acum:

Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru... în ceruri este desăvârșit.

⁷⁹ "De aceea..." Acum, capitolul 5, capitolul 6 din Evrei.

De aceea să lăsăm adevărurile începătoare ale învățaturii lui Cristos, și să mergem până la desăvârșire; ...

⁸⁰ Acum, tu, Tabernacolul Branham. Oh, știi, "Avem vindecări." Asta e minunat. "Avem vedenii." Oh, asta easta e bine. Și aveți vise duhovnicești, și uneori nu sunt vise duhovnicești. Și-și uneori voi... "Noi, noi încercăm să-i ajutăm pe cei săraci. Facem tot ce putem." Oh, e în regulă, dar nu despre asta vorbim acum. Noi intrăm într-o altă fază.

... *lăsăm... învățătura...*

⁸¹ "Oh, da, avem învățătura lui Cristos. Credem că El era Fiul lui Dumnezeu, este născut din fecioară. Credem asta, cu toate aceste lucruri." Asta este pur și simplu minunat.

⁸² Dar, "Lăsând asta, să mergem până la desăvârșire." O, Doamne! Aș vrea să am acum glasul unui arhanghel, ca să aduc asta la un punct unde să o puteți vedea. Acum el spune, "Lăsând toate învățăturile lui Cristos," toți teologii și toată teologia pe care o cunoaștem, totul despre Dumnezeirea lui Cristos, cum că El era Dumnezeu făcut trup, toate aceste alte lucruri.

⁸³ Pavel continuă să explice totul aici, doar în câteva minute. Să citim, doar puțin, înainte de a ajunge la asta.

... *să punem din nou temeliele pocăinței de faptele moarte...*

Acum, noi credem asta.

... *și a credinței față de Dumnezeu, Noi credem asta.*

Și *învățăturii despre botezuri, ...*

Chiar cum trebuie să fiți botezați, noi credem asta.

... *și despre punerea mâinilor, ...*

Noi credem în punerea mâinilor, nu-i așa? Vedeți, toate astea, sigur.

... *și despre învierea morților, ...*

⁸⁴ Credem în asta. Acum observați. Vedeți aici, "Judecata," este folosit, "Etern." Asta e pentru totdeauna. Când judecata este rostită de Dumnezeu, este pentru totdeauna. Apoi, nu mai poate exista reconciliere după ce judecata a fost pronunțată. Acum puteți înțelege de ce Dumnezeu a trebuit să ia Propriul Său – Propriul Său, cum am numi noi, Propriul Său remediu. Când la condamnat pe om pentru că a păcătuit, singura cale prin care El se putea împăca, era să ia El însuși locul omului. Aceasta este singura cale prin care poate fi împăcat, sau prin care ne putea împăca, era să ia locul nostru și să devină un păcătos. Dumnezeu, Iehova, a devenit păcătos și Și-a dat viața.

⁸⁵ Acum, tu ai putea să-ți dai viața, ca păcătos, ca să mori pentru cauză. Pavel a spus, "Chiar dacă mi-aș da trupul ca să fie ars ca jertfă, tot nu sunt nimic," pentru că nu va funcționa. Vedeți, când mori, ești dus. Dacă mori ca păcătos, ești pierdut.

⁸⁶ "Dar Dumnezeu a coborât în trup și a osândit păcatul în trup, fiind făcut trup păcătos." Pentru că, El era Dumnezeul cel Etern și Și-a înviat Propriul trup, deci El este Justificatorul.

⁸⁷ Acum, toate aceste lucruri, "Să mergem până la desăvârșire," a spus Pavel. Și acum ce?

... *de judecata eternă.*

... *vom face lucrul acesta, ... Dacă va voi Dumnezeu. (versetul al treilea.)*

⁸⁸ Acum, "Să mergem până la desăvârșire." Isus a spus, "Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru în Ceruri este desăvârșit."

Și noi suntem, fiecare, osândiți. Indiferent ce am face vreodată, suntem osândiți. Ne-am născut, osândiți. Mama și tatăl vostru s-au născut, osândiți. Ai tăi, toți strămoșii voștri sau născut în păcat, zămislți în nelegiuire. Deci, cum veți reuși vreodată? Cum veți fi desăvârșiți? Chiar dacă nu ai făcut nimic, nu ai furat, nu ai mințit, nu ai făcut nimic în viața ta, tot osândit ești. Ai fost osândit înainte să respiri prima suflare. Ai fost osândit. Așa este. Și ai fost osândit de Dumnezeu înainte să respiri prima suflare. Pentru că ai fost judecat, prin dorința sexuală a tatălui și a mamei tale care, prin actul lor, te-au adus aici pe pământ. Și Dumnezeu a osândit asta, la început. Sunteți osândiți, de la bun început. Așa că, de unde... Și orice altă persoană de pe pământ a fost osândită odată cu tine. Acum, de unde vei obține desăvârșirea?

⁸⁹ Urmăriți. Să ne întoarcem pentru un moment la Evrei, capitolul 10. Ascultați cu atenție. Vreau să citesc puțin din capitolul 9, mai întâi, versetul 11.

Dar Cristos a venit ca mare preot al bunurilor viitoare, prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, Propriul Său cort, trupul Său, ...

⁹⁰ Vedeți, vechiul cort... Ați observat? Vechiul cort avea o perdea în el, care ascundea chivotul unde locuia Dumnezeu. Câți știu asta? Sigur. Ei bine, acel vechi tabernacol făcut de om aici, perdelele din păr de capră vopsite, și așa mai departe, au fost făcute un cort pentru a ascunde Prezența lui Dumnezeu. Câți știu că doar un singur om putea intra acolo o dată pe an? Cu siguranță. Acela era Aaron, să intre o dată pe an. Și el trebuie să fie uns. Și-și, oh, condiția! Și trebuia să aibă focul în mână; și dacă mergea fără asta, murea imediat ce dădea la o parte acea perdea. Cădea mort. El trebuia să intre acolo și să aprindă aceste sfeșnice și să stropească capacul ispășirii care cerea, sângele morții, care era o substituție, până când Cristos a venit să împlinească asta.

⁹¹ Acum, dar, Dumnezeu a devenit apoi un alt tip de cort. Și acel cort a fost Cine? Isus. Și Dumnezeu era înăuntrul lui Isus, și era ascuns, dar El împăca lumea cu Sine, prin manifestările Sale. Cristos L-a dezvăluit pe Dumnezeu. El a spus "Nu sunt Eu cel care face faptele. Este Tatăl Meu care locuiește în Mine. Eu nu fac nimic de la Mine decât ceea ce văd pe Tatăl făcând. Tatăl în Mine, arătându-Mi aceste vedenii, și apoi Mă duc să fac exact ceea ce Tatăl Mi-a spus să fac." Ați înțeles? Dumnezeu era în interiorul unui trup uman, nu în spatele unor piei de capră vopsite, ci era viu, se mișca. Dumnezeu avea mâini; Dumnezeu avea picioare; Dumnezeu avea limbă; Dumnezeu avea ochi; și era Cristos. Acolo era El.

⁹² Acum, El a plecat, iar Duhul a venit în asta, pentru ca prin moartea Sa să desăvârșească Biserica și să aducă Biserica la supunere. Și apoi, același Duh care era în Cristos este în Biserică, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut Cristos. "Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii."

⁹³ Acum ascultați asta.

Dar Cristos devenind mare preot al bunurilor viitoare, printr-un cort mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta;

El nu a fost făcut de mâini. Cum a fost El născut? Prin naștere din fecioară.

Nici prin sânge de țapi și de viței, a fost vreodată acest trup jertfit sau sfințit, ci cu însuși sângele său, ...

⁹⁴ Știți că sângele provine din sexul masculin. Și apoi cineva a spus, "Oh, Isus era iudeu." El nu era iudeu. "Oh, suntem mântuiți de sânge iudeu." Nu, nu suntem. Dacă am fi fost mântuiți de sânge iudeu, am fi fost încă pierduți.

Isus nu era iudeu, nici din Neamuri. El era Dumnezeu:

Dumnezeu Tatăl, Duhul, Cel nevăzut. "Niciun om nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu, ci singurul Născut din Tatăl, l-a făcut cunoscut pe El." El L-a manifestat pe Dumnezeu, ceea ce era Dumnezeu.

⁹⁵ Acum, Biserica Sa ar trebui să-L manifesteze pe Dumnezeu, să arate ce este Dumnezeu. Vedeți?

Ce facem noi? Ne organizăm, și, "Nu am nimic de-a face cu ei. Sunt Metodiști. Sunt Prezbiterieni. Nu vreau să am nimic de-a face cu ei. Eu sunt Baptist. Eu sunt Penticostal." Huh! Sunteți pierduți, cu genul acesta de motive. Așa e.

⁹⁶ Cine se poate lăuda? Cine poate spune ceva? Uitați-vă la rușinea pe care au adus-o Prezbiterienii. Uitați-vă la rușinea pe care au adus-o baptiștii. Uitați-vă la rușinea pe care au adus-o catolicii. Uitați-vă la rușinea pe care au adus-o Penticostalii, Nazarinienii, Pelerinii Sfințeniei. Priviți-i pe ceilalți.

Dar, vă provoc să arătați cu o mână în semn de rușine, spre Acela. Da. Arătați cu un deget, când Dumnezeu Atotputernic a spus, "Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc. De El să ascultați." Iată-L. Acesta este Cel desăvârșit.

⁹⁷ Acum, haideți să citim un pic mai departe aici acum.

Nici prin sângele țapilor... vițelilor, ci prin însuși sângele Său a intrat odată pentru totdeauna în Locul preasfânt, după ce a dobândit răscumpărarea eternă... (Ați înțeles?) ... răscumpărarea eternă pentru noi.

⁹⁸ Nu pentru a fi răscumpești astăzi, iar apoi, săptămâna viitoare, când începe trezirea, să fim răscumpești din nou, și apoi, oh, noi ne întorcem și suntem răscumpești din nou. Ești răscumpeștit o singură dată, pentru totdeauna. Așa este. Gata cu răscumpeștit, răscumpeștit, răscumpeștit. "Răscumpeștit eternă!" "Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis, are Viață Eternă, și nu va ajunge niciodată la judecată, ci a trecut," timpul trecut, "de la moarte la Viață." Pentru că a tremurat? Pentru că a fost botezat într-un anumit fel? Pentru că a avut sânge în mână? "Pentru că a crezut în singurul Fiul născut al lui Dumnezeu." Așa avem răscumpeștit Eternă.

⁹⁹ Ascultați acum.

Căci... sângele taurilor și al țapilor și cenușa vacilor, stropită stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului:

Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care, prin Duhul cel etern, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, a curățit cugetul nostru de faptele moarte ca să slujim Dumnezeului celui viu?

¹⁰⁰ "Trecut de la moarte la Viață." Ce-ți pasă ce gândește lumea? Ce-ți pasă ce părere are vecinul tău? Conștiința noastră a murit și suntem regenerați și născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, pentru a sluji adevăratului și viului Dumnezeu. Iată.

¹⁰¹ Acum treceți la versetul 10, capitolul 10, mai bine zis, chiar pe partea cealaltă a paginii.

... legea care are umbra bunurilor viitoare, și nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se duc neîncetat în fiecare an să facă d-e-s-ă-v-â-r-ș-i-ț-i pe cei ce se apropie.

D-e-s-ă-v-â-r-ș-i-ț-i, este acolo, "Desăvârșiți."

... să lăsăm învățăturile începătoare ale lui Cristos și să mergem până la desăvârșire; ...

Fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru... în ceruri este desăvârșit.

¹⁰² "Legea care are umbra bunurilor viitoare," toate rânduielile și botezurile și... toate celelalte lucruri pe care le aveam, "nu puteam niciodată să-l facă pe închinător desăvârșit." Și, totuși, Dumnezeu cere "desăvârșit."

¹⁰³ Te înscrii în biserica Nazarineană, nu te va face niciodată desăvârșit. Te înscrii în biserica Baptistă, Penticostală, oricare ar fi ea, nu te va face niciodată desăvârșit. Fiind un om bun și loial, nu te va face niciodată desăvârșit. Nu poți merita un lucru. Nu există nimic în tine, care să merite. Ești pierdut. Spui, "Ei bine, am respectat legea. Păzesc sabbatul. Păstrez *asta*, toate rânduielile lui Dumnezeu. Fac *asta*."

¹⁰⁴ Pavel a spus, "Să lăsăm deoparte toate aceste lucruri acum."

¹⁰⁵ "Este în regulă, dar vom face *asta*. Vom boteza oamenii și vom pune mâinile peste ei pentru vindecarea lor și așa mai departe."

¹⁰⁶ Am putea lua, verset cu verset, fiecare dintre aceste lucruri. Botezul, noi credem în el. "Este o singură nădejde, un singur Domn, o singură Credință, un singur Botez." Noi credem că există un botez. Noi credem în învierea morților. Absolut. Noi credem că Isus a murit și a înviat. Credem *asta*. "Punerea mâinilor, pentru cei bolnavi," iată ce spunea. "Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși." Credem *asta*.

Dar ce este *asta*? Pavel a spus, "Sunt toate fapte moarte." Este ceva ce faceți voi.

¹⁰⁷ "Acum să mergem până la desăvârșire." O, vai! Intrăm în Cort, nu fundamentul; Cortul, Cortul Însuși. Acesta este fundamentul: legea și neprihănirea,-și-și-și aderarea la biserică, și fiind botezat, și-și punerea mâinilor. Acestea sunt toate rânduielile ale bisericii.

"Dar acum să mergem în desăvârșire." Și există numai Unul singur care este desăvârșit, acela este Isus.

¹⁰⁸ Cum intrăm în El? "Prin Metodiști?" Nu. "Penticostali?" Nu. "Bapțiști?" Nu. "Prin orice biserică?" Nu. "RomanoCatolici?" Nu.

¹⁰⁹ Cum intrăm în Aceasta? Romani 8:1.

Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Cristos... care nu umblă după lucrurile acestei lumi, ale firii, ci după lucrurile Duhului, care nu acordă atenție la ceea ce are de spus lumea.

¹¹⁰ Chiar dacă ești bolnav și doctorul îți spune, "Vei muri," tu nu-i acorzi nici o atenție, nu te deranjează deloc.

¹¹¹ Dacă ți se spune, "Trebuie să devii Catholic înainte să fi mântuit, sau Prezbiterian, sau trebuie să faci *asta*," nu-i dai nicio atenție.

"Așadar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care nu umblă după fire, lucrurile pe care le văd." Tot ceea ce vedeți cu ochii este pământesc.

¹¹² Dar sunt lucrurile pe care le vedeți în duhul vostru, prin Cuvânt! Cuvântul este oglinda lui Dumnezeu care reflectă ceea ce este El și ceea ce sunteți voi. Aleluia! O, vai! Acesta vă spune. Aceasta este singura Carte din lume care vă spune de unde veniți, cine sunteți și unde vă duceți. Arătați-mi orice pagină de literatură, oriunde, cu toată știința sau orice altceva, orice carte bună care a fost scrisă, niciuna dintre acestea nu vă poate spune *asta*. *Aceasta* este oglinda lui Dumnezeu, care arată ceea ce este El și ceea ce sunteți voi. Apoi, la mijloc se află linia de Sânge, care arată ce puteți fi dacă vreți să faceți alegerea. Iată.

¹¹³ "Printr-un singur Duh," acum, Întâi Corinteni 12. Cum intrăm în acel Trup?

"Dând mâna?" Nu, domnule. "Alăturându-ne bisericii?" Nu, domnule. "Fiind botezați cu spatele, cu fața? În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh? În Numele lui Isus Cristos? În numele Trandafirului din Șaran, Crinului din Vale, Stelei Dimineții? Orice vreți?"

Nu are nimic de-a face cu asta. "Doar mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu." Și totuși ne agităm, și ne frământăm, și ne certăm, și ne dezbinăm, și facem diferențe. Așa este. "Dar toate acestea sunt fapte moarte." Noi mergem la desăvârșire.

¹¹⁴ Acestea sunt lucruri pe care le-am făcut eu. Un slujitor va botezat. Fie că v-a botezat cu fața înainte, cu spatele, sau de trei ori, de patru ori, sau o singură dată, sau cum a făcuto, nu are nimic de-a face cu Aceasta. Sunteți botezați doar în părtășia acelei biserici, oricum, dovedind în fața acelei biserici: că, credeți în moartea, înmormântarea și învierea lui Cristos. Punerea mâinilor, pentru vindecarea bolnavilor, este minunat, dar, totul este natural, iar acel trup va muri din nou la fel de sigur precum trăiți. Va muri din nou. "Acum să lăsăm deoparte toate aceste lucruri și să mergem mai departe la desăvârșire."

¹¹⁵ Cum ajungem la desăvârșire? Asta este ceea ce vrem să știm.

... Cristos a *desăvârșit*...

"Dumnezeu a pus asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru neleguirile noastre, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui am fost tămăduiți." Acesta este Trupul la care vrem să ajungem. Acesta este Trupul. De ce? Dacă sunteți în acel Trup, nu veți vedea niciodată judecata, nu veți gusta niciodată din moarte. Sunteți liberi de toată moartea, judecata, păcatul și de orice altceva, când sunteți în acel Trup.

¹¹⁶ "Cum se intră în Acesta, predicatorule? Să te înscri la acest tabernacol?" Ești încă pierdut. Nu te-ai putea înscrie, oricum; nu avem niciun registru. "Cum intrăm în Acesta? Prin aderarea la o biserică?" Nu, domnule. "Cum intrați în Acesta?" Vă nașteți în Acesta.

¹¹⁷ Întâi Corinteni 12.

Căci printr-un singur Duh am fost toți botezați într-un singur trup, ...

¹¹⁸ Prin botezul Duhului Sfânt, suntem botezați în acel Trup și suntem liberi de păcat. Dumnezeu nu vă mai vede pe voi; El îl vede doar pe Cristos. Și când sunteți în acel Trup, Dumnezeu nu poate judeca acel Trup. El L-a judecat deja. El a preluat judecățile noastre și ne-a invitat înăuntru. Și prin credință, prin har, noi umblăm și acceptăm iertarea noastră. Și Duhul Sfânt ne aduce în această părtășie cu El. "Și nu mai umblăm după lucrurile lumii, ci umblăm în Duhul."

Înviați, Cuvântul a venit la noi. El a murit în locul meu. Sunt adus la viață. Iată-mă aici, eu care eram odată mort în păcat și în fărădelegi, am fost adus la viață. Toate dorințele mele sunt să Îl slujesc pe El. Toată dragostea mea este pentru El. Vreau ca toate umblările mele să fie în Numele Lui, ca oriunde mă duc, orice aș face, să-L slăvesc. Dacă vânez, dacă pescuiesc, dacă mă joc cu mingea, dacă-dacă fac... orice aș face, trebuie să fiu, "Cristos în mine," într-o astfel de viață, care să-i facă pe oameni să dorească să fie așa; nu să bârfesc, să cârtesc și să mă cert cu privire la bisericile voastre. Înțelegeți asta?

"Print-un singur Duh suntem botezați în acel Trup." "Și când Eu văd Sângele, voi trece pe lângă voi."

¹¹⁹ Ascultați. Haideți să citim puțin mai departe aici, vă rog.

... ce nu ar putea niciodată să facă *desăvârșit* pe cel ce se apropie.

"Altfel..." al 2-lea verset, capitolul 10.

Altfel n-ar fi încetat ele oare să fie aduse?

¹²⁰ Dacă asta ar putea face persoana desăvârșită... Și Dumnezeu cere desăvârșire. Dacă respectarea legilor, dacă împlinirea tuturor poruncilor, v-ar face desăvârșiți, atunci nu-nu mai este nevoie de nimic altceva; sunteți deja făcuți desăvârșiți. Pentru că, atunci când sunteți desăvârșiți, sunteți Eterni. Pentru că, Dumnezeu este singurul care este Etern, iar Dumnezeu este singurul care este desăvârșit. Și singurul mod în care puteți fi Eterni, este să deveniți parte din Dumnezeu. [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

... odată curățiți n-ar mai fi trebuit... să mai aibă cunoștință de păcat.

Ce? "Închinătorul odată curățit, să nu mai aibă cunoștință..." Dacă scrieți traducerea la aceasta, este "dorință."

... închinătorul odată curățit... nu mai are dorință de păcat.

... dacă închinătorul a fost odată curățit...

¹²¹ Voi urcați acum și spuneți, "Oh, aleluia, am fost mântuit seara trecută. Dar, ei bine, binecuvântat să fie Dumnezeu, ea ma făcut să dau înapoi. Aleluia, într-o zi voi fi mântuit din nou." Biet neștiutor neînvățat. Nu așa stau lucrurile.

¹²² "Închinătorul odată curățit nu mai are cunoștință de păcat," spune Biblia. Ascultați, în timp ce citim mai departe, doar un minut.

Dar prin aceste jertfe... ca aducere aminte a păcatelor din an în an.

¹²³ Acum vom trece mai jos, ca să ajungem pe la al 8-lea verset, ca să economisim timp, și unde vreau să ajung.

După ce a zis întâi, Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe nici prinoase nici arderi de tot... pentru păcat, și nici nu ai plăcere în ele; care sunt aduse după lege;

¹²⁴ versetul al 9-lea.

Apoi a zis: Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule. El desființează astfel... ia... El desființează astfel pe cele dintâi, legea, ca să pună în loc pe a doua.

¹²⁵ Aș fi vrut să avem timp să ne oprim la asta. Atâta timp cât ești un Prezbiterian, sau un Penticostal, sau Baptist, sau Metodist, El nu poate face nimic cu tine. El trebuie să le desființeze pe toate astea, mai întâi, vedeți, ca să poată pună în loc pe a doua. Atâta timp cât spui, "Ei bine, eu sunt Metodist." Ah, nimic împotriva Metodiștilor, sau a Baptiștilor, sau a Penticostalilor. Dar, frate, asta nu-asta nu o explică. Trebuie să mergi mai departe până la desăvârșire, adică în Cristos.

¹²⁶ Urmăriți asta acum, doar un minut.

Prin care... suntem sfințiți prin jertfirea trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna.

¹²⁷ Huh? Haideți să citim puțin mai departe și să reținem asta. Lăsați să se întipărească în timp ce citim, "Odată pentru totdeauna."

Și, pe când orice preot care face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceeași jertfă, care niciodată nu pot șterge păcatul:

Dar acest om, ...

Sunteți pregătiți? V-ați deschis vesta acum, ca să nu stea în cale, să ajungă direct la inimă? "Dar acest Om" Ce Om? Nu papa de la Roma, nu episcopul bisericii Metodiste, sau al oricărei alte biserici.

Dar acest Om, Cristos, după ce a adus o singură jertfă pentru păcat pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

Și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-i fie făcuți așternut al picioarelor Lui.

Urmăriți. Iată-o că vine.

Căci printr-o singură jertfă El a făcut d-e-s-ă-v-â-r-ș-i-ț-i, el a făcut desăvârșiți...

"Până la următoarea trezire"? Ce spune?

... El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Înțelegeți? "Să mergem până la desăvârșire."

¹²⁸ Acum, voi, sfințeniștii, spuneți, "Oh, da, noi credem în sfințenie. Aleluia! Noi credem în sfințire." Dar voi le luați pe ale voastre. Voi doar renunțați la asta și renunțați la aceea. Știți că nu ar trebui să o faceți.

Doar dacă Cristos a deschis ușa și a însuflețit acest lucru în inima voastră, și voi deveniți un loc unde păcatul este mort, iar dorința, totul a dispărut. Atunci, El înlătură de la voi neprihănirea de sine, ca El să se poate stabili în voi. "Și este Cristos, Fiul lui Dumnezeu, în voi, nădejdea Slavei."

... să mergem la desăvârșire;

¹²⁹ Cum putem fi desăvârșiți? Prin moartea lui Cristos. Nu prin aderarea la biserică. Nu prin faptele noastre bune, ce facem noi. Astea sunt toate în regulă. Nu pentru că am fost botezați în *acest* fel sau în *acel* fel. Nu pentru că am fost vindecați, prin punerea mâinilor. Nu pentru oricare dintre aceste alte lucruri, "Noi credem în moartea, înmormântarea și învierea."

¹³⁰ Pavel a spus, "Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și Îngerești," adică atât limbile care se înțeleg, cât și cele care nu se înțeleg, care trebuie să fie tălmăcite, "Nu sunt nimic. Chiar dacă aș avea darul cunoașterii și să pricep toată înțelepciunea lui Dumnezeu," pot să explic Biblia, de la... o leg laolaltă, "nu sunt nimic." Nu ajută prea mult să merg la școală atunci, nu-i așa, ca să învăț Biblia? "Chiar dacă aș avea credința încât pot muta munții..." Campaniile de vindecare nu înseamnă prea mult atunci, nu-i așa? "Nu sunt nimic. Chiar dacă

mi-aș da trupul să fie ars ca jertfă."

¹³¹ "Oh," ei spun, "omul acela este religios."

¹³² "Dar el nu este nimic," Pavel a spus, "nu devine niciodată nimic."

¹³³ "Pentru că acolo unde sunt limbi, acestea vor înceta; acolo unde sunt prorocii, se vor sfârși; acolo unde sunt toate aceste alte lucruri, se vor sfârși. Dar când va veni ce este desăvârșit, acest în parte se va sfârși." Vedeți, acel "desăvârșit." Ce este desăvârșit? Dragostea. Ce este dragostea? Dumnezeu. "Să lăsăm deoparte toate aceste mici fapte moarte și rânduiele și să mergem până la desăvârșire." Vedeți? Suntem desăvârșiți prin Cristos. Cum ajungem în El? Prin botezul cu Duhul Sfânt.

¹³⁴ "Bine, ce se întâmplă?" Ați trecut de la moarte la Viață.

¹³⁵ "Ei bine, trebuie să mă scutur, să sar, să fac asta?" Voi-voi nu trebuie, nu va trebui să faceți nimic. Ați făcut-o deja, Dumnezeu v-a adus din moarte la Viață și sunteți vii. Atunci roadele vieții voastre demonstrează asta.

¹³⁶ Mulți dintre voi, Metodiști și Nazarineni, ați strigat cât ați putut de tare, furați porumb din lanul unui om, așa este, faceți tot ce se poate face.

¹³⁷ Mulți dintre voi, Penticostalii, ați vorbit în limbi, ca și cum ați turna mazăre pe o piele de vacă, sigur, ați ieșit imediat și ați fugit cu soția altuia, ați făcut tot felul de lucruri. Nu-i Asta, frate.

¹³⁸ Nu încercați să aveți vreo senzație sau ceva care să ia locul Duhului Sfânt. Când vine Nașterea din nou, sunteți schimbați. Nu trebuie să faceți nimic ca să o dovedeți. Viața voastră o dovedește, în umblarea voastră. Sunteți dragoste, pace, îndelungă răbdare, blândețe, smerenie, răbdare. Iată ce sunteți, și întreaga lume vede reflexia lui Isus Cristos în voi.

¹³⁹ Acum, a vorbi în limbi, a striga acolo, acestea sunt doar atribute care însoțesc acest tip de Viață.

Și voi puteți lua, puteți imita aceste atribute și să nu aveți niciodată acea Viață. Noi o vedem. Câți știu că este adevărat? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Sigur că da. Cu siguranță că știți. Doamne! Vedeți asta peste tot în jurul vostru.

¹⁴⁰ Așadar, nu puteți spune de nimic că este o dovadă a Duhului Sfânt, în afară de viața voastră pe care o trăiți. Acum, dacă vreți să vorbiți în limbi, este perfect în regulă dacă trăiți o viață care să susțină asta. Așa este. Și dacă vreți să strigați, foarte bine, este bine. Și eu strig, mă bucur atât de mult câteodată că aproape nu mai pot purta o pereche de pantofi; parcă aș sări din ei. Și asta e minunat. Eu cred în asta.

¹⁴¹ Am văzut vedenii și bolnavi vindecați, morți înviați. Când zac acolo și doctorii pleacă și spun, "Sunt terminați și duși," zac acolo câteva ore; și Duhul Sfânt coboară imediat și arată o vedenie, se pogoară acolo și ridică acea persoană. Am văzut pe cei care sunt surzi, muți și orbi și schilozi, mergând. Asta nu... Astea sunt doar atribute.

¹⁴² Frate, cu mult timp în urmă, înainte ca lumea să fi avut vreodată o temelie; Dumnezeu, prin harul Său Etern, a privit în jos, și prin cunoștința de mai înainte, El ne-a văzut pe tine și pe mine. El știa în ce epocă vom trăi. El știa ce vom fi. De aceea, prin alegere, El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim cu El fără pată.

¹⁴³ Acum, dacă El ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim în El fără pată, iar noi ne naștem cu toții pătați, și nimic altceva nu poate... nimic nu ne poate curăți, cum vom fi fărăcum vom fi fără pată? "El a trimis pe singurul Său Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu aibă sfârșit de viață, ci să aibă Viață Eternă; să nu piară niciodată, ci să aibă Viață Eternă."

Apoi, când venim în El, prin credință, prin har suntem mântuiți, prin Duhul Sfânt care ne cheamă.

¹⁴⁴ Înainte să existe un trup pe acest pământ, trupurile voastre erau aici. Este făcut din calciu, potasiu, umiditate, cosmicălumină cosmică, și petrol, și așa mai departe, șaisprezece elemente. Și Duhul Sfânt a început să plutească asupra pământului, "curtând." Și cum a făcut-o, primul lucru, a răsărit o floare mică de Paști. Apoi a scos niște iarbă, și niște păsări, și după un timp, a ieșit un om.

¹⁴⁵ Acum, El nu a făcut o femeie din țărâna pământului. Ea era deja un om, de la început; omul și femeia sunt una. Așa că El a luat din coapsa lui Adam, o coastă, și a făcut o femeie, un ajutor pentru el. Și apoi a intrat păcatul. Apoi, după ce a intrat păcatul...

¹⁴⁶ Dumnezeu nu va fi învins, indiferent de ceea ce se întâmplă. El nu va fi învins niciodată. Apoi, femeile au început să aducă oameni pe pământ. Și Dumnezeu, prin harul Etern, a văzut cine va fi mântuit și El v-a chemat. "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l cheamă Tatăl Meu, mai întâi." "Nu cine vrea, sau cine

aleargă, ci Dumnezeu care are milă."

¹⁴⁷ Voi spuneți, "Ei bine, eu L-am căutat pe Dumnezeu. L-am căutat pe Dumnezeu." Nu, niciodată. Dumnezeu te-a căutat pe tine. Așa a fost la început.

¹⁴⁸ Nu a fost Adam care a spus, "O, Tată, Tată, am păcătuit. Unde ești Tu?"

¹⁴⁹ A fost Tatăl care a spus, "O, Adame, Adame, unde ești?" Aceasta este natura omului. Aceasta este trăsătura omului. Din asta este făcut.

¹⁵⁰ "Și nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Și tot ce-Mi dă Tatăl..." Aleluia! "Toți cei care vin, Eu le voi da Viața Eternă, și îl voi învia în ziua de apoi." Ce binecuvântată, ce făgăduință binecuvântată, a unui Dumnezeu al Cerului! Unde ajungem în seara asta, unde, "El s-a jurat pe Sine însuși." Nu există altul mai mare. Faceți un jurământ pe cineva mai mare decât voi. Nu există nimeni mai mare, așa că Dumnezeu a făcut un jurământ pe Sine Însuși. Intrăm în asta, cum Ela făcut-o și când a făcut-o; și a făcut un jurământ față de Sine Însuși, că El ne va învia și ne va face moștenirea Lui Proprie.

¹⁵¹ Oh, cât de desăvârșiți și cât de tare putem sta, în această dimineață! Cum vă puteți uita, dacă moartea vă privește drept în față, ați putea spune ca Pavel, "Moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos." Iată. De ce?

¹⁵² "Oh, ai făcut așa și așa."

¹⁵³ "Știu asta, dar sunt acoperit de Sângele Lui." Aleluia!

¹⁵⁴ "Print-un singur Duh, am fost toți botezați într-un singur Trup." Voi, Metodiști, Bapțiști, Prezbiterieni, oricare ați fi, am fost botezați într-un singur Trup. Avem părtășie și suntem cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, mărturisind, că, "Nu suntem din lumea aceasta."

¹⁵⁵ Fetița mea a venit, zilele trecute, a spus, "Tati, fetița asta a făcut așa și așa. Și ei au făcut așa și așa. Ne-am dus la casa lor. Au făcut așa și așa." Am spus... A spus, "Noi de ce nu facem asta?"

¹⁵⁶ Am spus, "Dragă, noi nu suntem din acea lume. Ei trăiesc într-o lume a lor."

¹⁵⁷ A spus, "Nu umblăm cu toții pe același pământ?"

¹⁵⁸ Am spus, "Din lume, dragă. Noi nu suntem parte cu acei oameni."

¹⁵⁹ Biblia a spus, "Ieșiți din mijlocul lor, fiți separați, zice Dumnezeu." Vedeți, voi nu sunteți din aceea. Și când acea nouă Natură intră în voi, nu trebuie să fiți trași afară. Nu vreți să vă întoarceți, ca nevasta lui Lot. Voi doar sunteți născuți, afară din aceasta. Și sunteți într-o altă dimensiune. Și aceasta vi se pare murdar.

Și această, mare și fabuloasă Americă în care trăim, a devenit un mare haos. Totul este poftă și femei. Și femeile, felul în care se îmbracă, bărbații, felul în care se comportă, și-și lucrurile pe care le fac, și apoi se numesc, "Creștini."

¹⁶⁰ De exemplu, acest Elvis Presley, se duce și se alătură bisericii Penticostale acum. Bineînțeles, acolo-i unde... Iuda a primit treizeci de arginți. Elvis a primit o flotă de Cadillac-uri, și-și câteva milioane de dolari, pentru că și-a vândut drepturile de naștere. Arthur Godfrey. Uitați-vă la el.

¹⁶¹ Uitați-vă aici la Jimmy Osborne în Louisville, acolo cu acel boogie-woogie vechi, rock-and-roll, aiureli vechi și murdărie. Și duminica dimineața, ia Biblia și stă pe platformă și predică. Ce rușine!

Nu e de mirare că Biblia a spus, "Toate mesele sunt pline de vărsături." Ei bine, trăim într-o zi îngrozitoare!

¹⁶² Și oamenii spun, "Oh, ei sunt foarte religioși." Oh! Nu știți că diavolul este religios? Nu știți că, Cain era la fel de religios ca și Abel? Dar, el nu a avut Descoperirea. Asta este. El nu a avut Descoperirea.

Da, cu toții mergem la biserică, dar sunt unii care au Viața, sunt cei care au Descoperirea lui Isus Cristos în inima lor. Nu prin scuturare, sărituri, nu prin înscrierea la biserică. Ci, Descoperirea, Dumnezeu L-a descoperit.

¹⁶³ Priviți ce a spus, "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?"

¹⁶⁴ "Unii zic că ești 'un Profet.' Și alții zic că Tu ești 'Ilie'. Și alții..."

A spus, "Dar voi cine ziceți?"

¹⁶⁵ Petru a zis, "Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu." Acea nu a fost de pe buzele lui.

¹⁶⁶ El a zis, "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta. Nu ai învățat asta în vreo-vreo etică a Bibliei, sau în vreun seminar teologic. Ferice de tine, fiindcă nu carnea

și sângele ți-a descoperit lucrul acesta. Ci Tatăl Meu care este în Ceruri l-a descoperit. Și pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu O vor birui."

¹⁶⁷ Dacă ești Creștin, în această dimineață, pentru că aparții bisericii, ești pierdut. Dacă ești Creștin pentru că ai trecut de la moarte la Viață, ești liber de judecată; în Cristos, te transformi continuu în desăvârșire. Dumnezeu nu poate vedea un singur lucru. Spui, "Ei bine, voi face vreodată o greșală?" Sigur, dar nu o faci cu bună știință.

¹⁶⁸ Acum intrăm în asta, doar în câteva minute, "Căci cine păcătuiește cu voia după ce a primit cunoștința Adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcat." Intrăm în asta deseară, pentru că este puțin prea târziu acum.

¹⁶⁹ Haideți să mai citim doar câteva versete din asta, ca să ne simțim mai bine analizând puțin mai mult. În regulă. Ei bine, vom începe chiar în asta diseară, cu versetul 4. Ascultați asta.

Căci este cu neputință cei care au fost luminați odată, și făcuți... și au fost... și au gustat din puterea, din darurile cerești și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

Și... au gustat din Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și din puterea lumii viitoare,

Dacă vor cădea, să fie înnoiți iarăși... la pocăință; ...

Vedeți? Și ducem asta în Evrei 10, și înapoi și înainte, ca să arătăm despre ce este vorba.

¹⁷⁰ Prieteni, "Să mergem mai departe la desăvârșire." Avem... nu suntem... Nu avem scuză astăzi. Nu avem nicio scuză, deloc. Dumnezeu Cerului a apărut în aceste ultime zile și face exact aceleași lucruri pe care El le-a făcut atunci, când El a mai fost aici, când El era pe pământ. El a dovedit, așa cum parcurgem această Biblie. Și voi-voi, clasă, știți acest lucru, că am luat miracol cu miracol, și semn cu semn și minune cu minune, ceea ce a făcut El cu copiii în pustie, lucrurile și semnele pe care le-a făcut El; lucrurile pe care le-a făcut atunci când El a fost aici pe pământ, manifestat în trup; și aceleași lucruri au loc și astăzi, chiar aici, în mijlocul nostru. Iată Cuvântul ca să-l adevărească. Iată lucrul care să spună că este corect, să fie făcut corect. Iată Duhul lui Dumnezeu care să facă același lucru, astfel încât să nu avem nicio scuză.

Să ne rugăm.

¹⁷¹ Tată Ceresc, văzând că suntem înconjurați de un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice cuvânt, orice lucru, orice greșală, orice cuvânt rău, orice cuvânt rostit cu răutate, orice gând, "și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înainte, să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, Domnul Isus Cristos." O, binecuvântat fie Numele Lui inegalabil și sfânt! Cum că El a venit pe pământ ca să-i răscumpere pe oamenii căzuți și ca să-i aducă înapoi în părtășie cu Domnul Dumnezeu. Și Îți mulțumim pentru aceasta. Și acum, prin harul Său... Noi nu L-am ales niciodată pe El, ci El ne-a ales pe noi. El a spus, "Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi." Când? "Înainte de întemeierea lumii."

¹⁷² Și, dragă Dumnezeule, dacă este cineva care stă aici în această dimineață, poate că a amânat acest lucru ani și ani de zile, dar în mod constant există o mică bătaie la inimă. Poate că s-au alăturat bisericii, gândindu-se: "Ei bine, va fi totul bine." Tată, sigur, Scriptura a explicat-o în această dimineață: că nu te poți ascunde în spatele unei biserici și să fii neprihănit; nici nu poți fi bun, să nu minți, să nu furi și să nu faci nimic rău și totuși să fii neprihănit.

¹⁷³ Există o singură neprihănire pe care o avem, nu din propria noastră neprihănire, ci neprihănirea Lui. El a desăvârșit mântuirea noastră. De aceea, fiind în El, Dumnezeu nu vede greșelile noastre. Când facem ceva greșit, există un Duh în noi, care strigă, "O, Tată, iartă-mă!" Atunci Dumnezeu nu o vede. Și este, suntem aduși în părtășie și în har cu El. Acordă aceasta, Doamne, în timp ce încheiem acest serviciu, în Numele lui Cristos. Amin.

¹⁷⁴ Doar pentru un moment, aș vrea să vă întreb. Indiferent ce faceți, sunteți pierduți. Ascultați asta. Cu ceva timp în urmă... Poate că am mai spus-o și înainte. Iată o mică experiență care mi s-a întâmplat.

¹⁷⁵ Eram sus la-la Toledo, Ohio. Eram la o trezire și-și aveam o întâlnire acolo și așa de mulți oameni. Știau hotelurile la care eram; așa că m-au dus afară la țară. Stăteam acolo, într-un mic motel.

¹⁷⁶ Noi am mâncat la un restaurant mic Dunkard. Era un loc minunat, micuțele doamne de acolo, arătau cât se poate de creștine și sfinte, erau curate și foarte amabile. A venit duminica și îmi era foame. Ținusem puțin post. Și am vrut să merg peste drum, la altul, să comand ceva. Un mic drum acolo, la colț, și acolo era doar un loc obișnuit, comun, american, pentru a mânca. Mic, avea un local mic, o cafenea, deschisă toată noaptea. Când am intrat acolo în acea duminică, pe la ora două după-amiaza, înainte să cobor să predic în acea după-amiază, eram atât de prins, încât nu știam ce să fac.

¹⁷⁷ Am intrat și primul lucru pe care l-am observat a fost o domnișoară de vreo șaisprezece, optsprezece ani, vreo dragă a tatei, vreo dragă a mamei, care stătea acolo în spate cu un băiat, cu mâinile ei pe șolduri. O grămadă de adolescenți care stăteau la-la teighea.

¹⁷⁸ Am auzit un aparat de jocuri de noroc. M-am uitat *aici*, și era un polițist care stătea acolo cu brațul în jurul unei femei, în jur pe aici, taliei ei, și juca la un aparat de jocuri de noroc. Acum, știți că jocurile de noroc și aparatele de jocuri de noroc sunt ilegale în Ohio, voi, oamenii Buckeye de aici. Și știți că este ilegal. Și iată că legea era aici, jucând la aparatul de jocuri; și un bărbat de vârsta mea, probabil căsătorit, cu o grămadă de copii, poate un bunic. Un polițist, patrulă rutieră, juca la aparatul de jocuri. Acolo era acea tânără... Ce se întâmplă cu adolescenții? Ce a făcut asta?

¹⁷⁹ Stăteam acolo. Nimeni nu m-a observat când am intrat, erau prea ocupați, jumătate dintre ei erau beți. Așa că mă uitam. Am auzit pe cineva spunând, "Păi, credeți că ploaia va dăuna rubarbei?" Și m-am uitat în jur pe aici, și era o doamnă șezută acolo, bătrână, foarte... Avea șaiszeci și cinci, șaptezeci de ani, aproape. Și biata doamnă... Nu condamn pe nimeni dacă vrea să arate cât mai bine. Dar când ea... Se aranjase, își făcuse părul albastru, foarte albastru. Și tot scurtat, pe deasupra, și îl făcuse foarte albastru. Și avea o manichiură foarte groasă, sau ceea ce numiți voi chestia aceea pusă pe față, și niște pete mari. Și purta niște pantaloni scurți mici, și biata bătrână era atât de zbârcită încât carnea, fleșcăită, carnea îi atârna *așa* pe picioare. Și era beată. Stătea acolo cu un bătrân, și pe timp de vară, cu unAa din acele haine de armată gri, veche, sau de culoare măslinie. Îi atârna în jos *așa* și avea o eșarfă mare în jurul gâtului. Beți, erau doi, și ei erau cu această biată bătrână.

¹⁸⁰ Am stat acolo și m-am uitat în jur. Am spus, "Doamne, cum poți să suportți așa ceva? Ce-ce... Cum Te uiți la așa ceva? Când, mă face pe mine, un păcătos mântuit prin har, să gândesc așa, cum-cum poți Tu să privești la așa ceva? Ei bine, arată ca și cum Tu ai arunca lucrul în aer. Vor trebui oare micuțele mele Rebekah și Sarah să crească sub o asemenea influență? Vor trebui oare cele două fetițe ale mele să întâlnească o-o lume populară, așa cunoscută, așa cum este astăzi, în care oamenii se comportă așa? Doamne, cum aș putea vreodată... ce pot eu face?"

Desigur, este harul Său. Dacă au fost rânduiți pentru Viața Eternă, vor veni la ea. Dacă nu au fost, nu vor veni. Nu știu. Asta depinde de Dumnezeu. Eu îmi voi face partea mea.

¹⁸¹ Mă gândeam "Cum poți să suportți asta, Doamne? Arată că Tu ești atât de sfânt încât doar să ștergi acel lucru de pe pământ." Am spus, "Uite la acea sărmană bunică stând acolo. Uite la acea tânără din spate acolo. Și iată o femeie care stă aici, având probabil douăzeci și cinci de ani. Și acel polițist cu brațele în jurul taliei ei, jucând la un aparat de jocuri mecanice. Și *acolo* este legea; națiunea este dusă. *Acolo* maternitatea este dusă. *Aici* cei bătrâni sunt duși. Și *acolo* este o tânără care stă acolo în spate, și ea este dusă. Uite la băieți, când ar trebui să fie în biserică sau pe undeva."

¹⁸² Am spus, "O, Dumnezeule, ce pot să fac? Și iată-mă în acest oraș, strigând cu toată inima mea, iar ei ignoră asta și merg ca și cum ar fi..." M-am gândit, "Păi, Doamne?"

¹⁸³ Ei bine, atunci a venit un gând, "Dacă nu i-am chemat, cum pot veni ei? Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni. 'Aveți ochi, dar nu vedeți, urechi și nu auziți.'"

¹⁸⁴ M-am gândit, "Ei bine, dacă președintele ar veni în oraș în loc de trezire, toată lumea ar ieși. Oh, desigur, asta e monden."

¹⁸⁵ Apoi am început să mă gândesc, "Ei bine, Doamne, cum, de ce nu Te duci doar, vino, trimite-l pe Isus și să terminăm cu asta? Nu vrei doar-doar să te duci și să termini cu totul, și să renunți?"

¹⁸⁶ Apoi am început să văd ceva mișcându-se în fața mea. Părea ca un mic vârtej care se învârtea *așa*. Am continuat să mă uit la acesta. Am văzut o lume care se învârtea iar și iar. Îl priveam, și unde stropsea ceva jos. M-am uitat și era un jet de roșu, Sânge stacojiu, peste tot, în jurul lumii; exact ca un vârtej care se învârtea, ca o cometă, și avea un vârtej în jurul ei *așa*. Și m-am uitat la acest vârtej. Și chiar deasupra lui, L-am văzut pe Isus în vedenie. El privea în jos. Și m-am văzut pe mine stând aici jos, pe pământ, făcând lucrurile pe care nu trebuia să le fac. Și de fiecare dată când am păcătuit, Dumnezeu m-ar fi ucis, "Pentru că, în ziua în care vei mânca din el, în ziua aceea vei muri." Și sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu cere, și va trebui să mori. Și apoi mă uitam acolo. Mă tot frecam la ochi. Am spus, "Nu sunt... Nu am adormit. Sunt... Este o vedenie. Sunt sigur că este o vedenie."

¹⁸⁷ Am continuat să privesc, în timp ce stăteam în spatele ușii. Și mi-am văzut propriile mele păcate urcând. Și de fiecare dată când acestea începeau să lovească Tronul, Sângele Lui acționa ca o bară de protecție la o mașină. Îl prindea, și Îl vedeam cum se cutremura, iar Sângele curgea pe fața Lui. Și L-am

văzut ridicându-și mâinile și a spus, "Tată, iartă-1, nu știe ce face."

¹⁸⁸ M-am văzut făcând altceva, și L-a scuturat din nou, bum. Ar fi putut, Dumnezeu m-ar fi ucis chiar atunci, dar Sângele Lui mă prindea. Îmi ținea păcatele. M-am gândit, "O, Dumnezeule, am făcut eu asta? Cu siguranță nu eram eu." Dar eu eram.

¹⁸⁹ Apoi am continuat să merg *așa*, ca și cum aș fi trecut prin acea cameră, și m-am apropiat de El. Am văzut o carte așezată acolo, avea numele meu pe ea și tot felul de litere negre scrise pe ea. Am spus, "Doamne, îmi pare rău că am făcut asta. Te-au determinat păcatele mele să faci asta? Eu am făcut ca Sângele Tău să se învârtă în jurul lumii? Eu am-eu Ți-am făcut asta, Doamne? Îmi pare atât de rău că am făcut-o." Și El a întins mâna. Am spus, "Mă vei ierta? Nu am vrut să fac asta. Eu voi... Tu, prin harul Tău, voi încerca să fiu un băiat mai bun dacă Tu doar mă vei ajuta."

¹⁹⁰ Și-a ridicat mâna și Și-a atins coapsa, Și-a ridicat degetul și a scris "iertat" pe cartea mea; a aruncat-o în spatele Lui, Marea Uitării. Am privit-o puțin. Și El a spus, "Acum, Eu te iert pe tine, dar tu vrei să o condamni pe ea." Vedeți? A spus, "Tu ești iertat, dar cum rămâne cu ea? Vrei să o arunci în aer. Nu voiai ca ea să trăiască."

¹⁹¹ M-am gândit, "O, Dumnezeule, iartă-mă. Nu am vrut să gândesc asta. Nu am vrut să fac asta. Eu-eu-eu nu am vrut să fac asta."

¹⁹² "Tu ești iertat. Tu te simți bine. Dar cum rămâne cu ea? Și ea are nevoie de asta. Ea are nevoie."

¹⁹³ "Ei bine," m-am gândit, "Doamne, de unde să știu eu pe cine ai chemat și pe cine nu ai chemat?" Este treaba mea să vorbesc cu toată lumea.

¹⁹⁴ Așa că, atunci când vedenia s-a dus de la mine, am mers la ea. Am spus, "Ce mai faceți, doamnă?" Și cei doi bărbați s-au dus la toaletă. Și ei... Ea stătea acolo, sughițând, știți, râzând. Sticla de whisky așezată pe masă, sau berea, era, alcoolul așezat acolo, unde băuseră. M-am apropiat. Am spus, "Ce mai faci?"

Și ea a spus, "Oh, bună."

Și am spus, "Pot să mă așez?"

A spus, "Oh, am însoțitori."

Am spus, "Nu în sensul ăsta am vrut să spun, soră."

S-a uitat la mine când i-am spus "soră."

A spus, "Ce vrei?"

Am spus, "Pot să mă așez un minut?"

A spus, "Poftiți." Și m-am așezat.

I-am spus ce se întâmplase. Ea a spus, "Care este numele tău?"

Și eu am zis, "Branham."

A spus, "Sunteți omul de aici, din această arenă?"

Am spus, "Da, doamnă."

¹⁹⁵ A spus, "Am vrut să vin acolo." Ea a spus, "D-le Branham, am fost crescută într-o familie creștină." Ea a spus, "Am două fete tinere care sunt Creștine. Dar anumite, anumite lucruri s-au întâmplat," și ea a luat-o pe un drum greșit, sau a început.

¹⁹⁶ Am spus, "Dar, soră, nu-mi pasă, Sângele este încă în jurul tău. Lumea aceasta este acoperită de Sânge." Dacă nu ar fi așa, Dumnezeu ne-ar ucide, pe toți. El... Când acel Sânge este luat, așteptați-vă la judecată. Dar acum, dacă muriți fără acel Sânge, dacă treceți dincolo de acel loc, atunci nu mai este nimic care să acționeze pentru voi. Astăzi Sângele acționează în locul vostru. Am spus, "Doamnă, sigur, Sângele încă te acoperă. Atâta timp cât ai suflare în trup, Sângele te acoperă. Dar într-o zi, când suflarea va pleca de aici, sufletul se duce afară, vei trece dincolo de acel Sânge, și nu este nimic altceva decât judecata. Cât timp ai șansa să fi iertată... "Și am luat-o de mână.

¹⁹⁷ Ea plângea, a spus, "D-le Branham, eu beau."

¹⁹⁸ I-am spus, "Asta nu face nimic. *Ceva-altcineva* m-a avertizat să vin să-ți spun." I-am spus, "Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, te-a chemat, soră. Și tu greșești și nu faci altceva decât să înrăutățești lucrurile."

¹⁹⁹ Ea a spus, "Crezi că El m-ar primi?"

²⁰⁰ I-am spus, "Absolut, El te-ar primi."

²⁰¹ Acolo, în genunchi, ne-am așezat în mijloc pe acea dușumea, și o întâlnire de rugăciune de modă veche. Acel polițist și-a scos pălăria și s-a plecat pe un genunchi. Acolo am avut o întâlnire de rugăciune, în acel loc. De ce? Dumnezeu este suveran.

"Să lăsăm la o parte aceste fapte moarte, să mergem mai departe la desăvârșire."

²⁰² Să trecem în acel tărâm în care aceste, "Aparțin bisericii; aparțin la *asta*," astea toate s-au terminat. Și haideți să mergem la desăvârșire.

²⁰³ Prietenul meu păcătos, dacă astăzi ești fără Sânge, fără mântuire, fără har, Sângele lui Isus Cristos te ține. Tu spui, "Ei bine, m-am descurcat în tot acest timp." Dar într-o zi te vei duce acolo unde atunci nu va mai acționa nimic pentru tine.

Să ne rugăm acum, în timp ce ne plecăm capetele.

²⁰⁴ Este, ar fi, cineva de aici, astăzi, care ar vrea să spună, "Doamne, fii milostiv cu mine, îmi dau seama că am greșit"? Poate că v-ați alăturat bisericii. Este în regulă. Dar dacă nu ai primit harul lui Cristos, ai vrea să-ți ridici mâna și să spui, "Roagă-te pentru, mine, frate Branham"? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Așa este. Nu... Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, acolo în spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, și pe tine. Chiar în spate, da, Dumnezeu să te binecuvânteze. Ridicați mâna. Așa este. Doar ridicați mâna și spuneți, "Doamne, fii milostiv cu mine."

²⁰⁵ Tu spui, "Eu aparțin bisericii, Frate Branham. Da, eu-eu am încercat să fiu bun, dar nu știu, eu doar se pare, parcă, nu pot so fac." Oh, biet pelerin, biet prieten decăzut, chiar nu ai văzut încă viziunea.

²⁰⁶ Spui, "Frate Branham, am strigat. Am vorbit în limbi. Am făcut toate astea." S-ar putea să fie adevărat și asta. Este în regulă, nu am nimic de spus împotriva acestui lucru.

Dar, dragul meu prieten rătăcit, dar, să vorbești în limbi, sau să tremuri, sau să dai mâna, sau să fii botezat, asta, este în regulă. Dar, să-L cunoști pe El, înseamnă să cunoști o Persoană. "Să-L cunoști pe El este Viața."

²⁰⁷ Spui, "Știi Biblia, foarte bine." Ei bine, să cunoști Biblia, nu este Viața. "Să-l cunoști pe El," pronumele personal, "să-l cunoști pe El, Cristos," să știi că El te-a iertat.

Vreți să ridicați mâna, din nou, altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze aici, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, tinere. Dumnezeu să te binecuvânteze aici, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo, în spate de tot, acolo. Așa este. "A-L cunoaște pe El, înseamnă Viață."

"Frate Branham, adu-ți aminte de mine. Eu acum, chiar aici, pe scaunul meu, îl voi accepta pe Cristos."

²⁰⁸ Spune, "Vino în inima mea, Doamne Isuse, și dă-mi acea pace, acea dulceață." Să mergi la biserică, să cânti muzica cât de tare poți, să dansezi în sus și în jos, să alergi pe culoar; să mergi acasă, să te îngrijezi, să te agiți și să te cerți, asta nu este Cristos. Mergeți la biserică, stați și ascultați o mică predică despre cum va fi vopsit podul, sau *una-alta* de genul acesta, nu auziți niciodată Cuvântul. Cuvântul aduce Viața. Este Sămânța. Nu vreți pace?

²⁰⁹ Ești preocupat că mori? Dacă ai avea un atac de cord astăzi, te îngrijorează asta? Sau te-ai bucura, să spui, "Voi fi cu Domnul Isus la capătul acestui drum"? Îl cunoști pe El? Dacă nu, ridică mâna. Vom cere rugăciune pentru tine. Da, frate, și pentru tine.

²¹⁰ Bine, în inima voastră acum.

Doar așa cum sunt, fără o pledoarie,
Decât că Sângele Tău a fost vărsat (pentru cine?) pentru mine,
Pentru că eu promit, voi crede,
O, Mielule, O Miel al lui Dumnezeu, eu vin. Eu vin, cu tandrețe, cu milă.
Așa cum...

Doar mergeți drept la El, prin credință. Credeți că El stă chiar acolo, lângă voi. El este.

... - nu aștept
Să-mi scap sufletul (de cât de mult acum?) de un... (temperament, răutate),
Către Cel al cărui Sânge poate curăți fiecare pată,
O, Miel...

²¹¹ "Prin credință voi merge la cruce, în această dimineață. Îmi las poverile jos. Eu vin." Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo în spate. Este bine. [Fratele Branham începe să fredoneze *Așa Cum Sunt* – Ed.] Nu fiți indiferenți acum. Cu drag, cu dulceață, mergeți până la cruce.

²¹² În Vechiul Testament, ei aduceau un miel. Știau că au păcătuit, știau asta după porunci. Voi știți acum, pentru că Dumnezeu v-a vorbit inimii voastre. Ei s-au uitat la porunci, "Să nu comiți adulter. Să nu faci așa și așa." Și au luat un miel, sau dus și au pus mâinile pe miel, preotul i-a tăiat gâtul. Micuțul dădea din picioare, și sângera, și behăia, și murea. Mâinile lui erau acoperite de sânge. Mielul a murit în locul lui, dar el pleca cu aceeași dorință de a o face din nou.

²¹³ Dar în acest loc, noi venim prin credință, prin har. Dumnezeu ne-a chemat. Ne punem mâinile pe capul Mielului lui Dumnezeu. Auzim ciocanul care bate. Auzim acel Glas, "Mi-e sete; dațiMi să beau. Tată, nu le ținea în seamă păcatul acesta; ei nu știu ce fac." Vedeți? Prin credință, simțim moartea Lui acolo, în locul nostru. Foarte adânc în inima noastră vine o pace profundă și statornică, când un Glas spune, "Ești iertat acum. Du-te și nu mai păcătui." Cum, prin har, atunci, plecăm nu cu aceeași dorință, ci cu o dorință de a nu mai păcătui niciodată sau de a face ceva rău. Pacea care întrece orice pricepere, a intrat în inima noastră.

Fie să O primiți acum, în timp ce ne rugăm, fiecare dintre noi, împreună.

²¹⁴ Tată Ceresc, ei vin prin credință, prin har. Sunt vreo douăsprezece mâini care s-au ridicat. Sunt roadele Mesajului. Ei vin la Tine. Ei cred. Și eu cred în ei, Doamne. Cred că, cu adevărat, Duhul Sfânt le-a vorbit. Și prin credință ei vin drept sus pe scara lui Iacob acum, chiar până la piciorul crucii, acolo își depun toate păcatele și spun, "Doamne, este prea mult pentru mine. Chiar nu mai pot suporta. Și vrei Tu să-mi iei povara păcatelor și să-mi iei din inimă dorința de a face acest lucru? Și lasă-mă, prin credință, în această zi, să Te primesc ca Mântuitor personal. Și de acum înainte, Te voi urma la fiecare milă de drum, până la sfârșitul călătoriei. Întrevăd ce înseamnă să 'merg mai departe până la desăvârșire,' nu a merge în biserică, și rădăcinile faptelor moarte, cum ar fi botezurile și așa mai departe. Dar vreau să merg mai departe, până când nu mai pot fi eu, și Cristos să poată trăi în mine."

²¹⁵ O, Isus, dăruiește acest lucru fiecărui suflet care se căiește în această dimineață. Toți cei care ridică mâna vor primi Viața Eternă, pentru că Tu ai făgăduit-o. Au acceptat public. Își ridică mâinile. Au încălcat toate legile gravitației. Au făcut ca știința să se rușineze de ea însăși, pentru că știința spune, "Brațele voastre trebuie să atârne în jos." Orice ar dovedi asta în știință, că trebuie să rămână legat de pământ, pentru că gravitația îl ține în jos. Dar a fost un duh în ei care a luat o decizie și au sfidat legile gravitației și și-au ridicat mâinile. Tu ai văzut, Doamne. Tu leai pus numele pe Carte. "Iertați." Vechea carte este acum înapoi în Marea Uitării, ca să nu mai fie amintită niciodată. Lasă-i să meargă mai departe astăzi, ca niște Creștini iubitori și dulci, ca să Te slujească. Și poate mulți care nu și-au ridicat mâna, dăruiește-le și lor.

²¹⁶ Fă ca sfinții să meargă doar puțin mai aproape, Doamne, căci suntem cu o zi mai aproape de Casă decât eram ieri. Fii Tu cu noi, Doamne, căci o cerem în Numele lui Cristos și pentru slava Lui. Amin.